

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1T/63/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814010168
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gallo
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2014:7814010168.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava - samosudca JUDr. Ján Gallo, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.05.2014, v trestnej veci obžalovaného R. F., takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný R. F., nar. XX.XX.XXXX v Rudnej, trvale bytom C. Č.. XXX, okr. Rožňava, dôchodca, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby v Košiciach,

je v i n n ý ,

že

1. dňa 29.01.2014 okolo 06.45 hod. na voľne viditeľnom mieste na dvore rodinného domu č. 121 v obci Rudná, okres Rožňava, v blízkosti vchodovej brány sa obnažil a následne onanoval, čím vzbudil pohoršenie u jeho susedky Y. F., ktorá prechádzala na chodníku pred rodinným domom,

2. dňa 03.02.2014 okolo 16.30 hod. v obci Rudná, okres Rožňava, z dvora rodinného domu č. 121 vulgárne nadával a vyhrážal sa zabitím K. V. takým spôsobom, že to u nej vzbudilo dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční,

t e d a

v bode 1. výrokovej časti
dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že vyvolával verejné pohoršenie vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu,

v bode 2. výrokovej časti
inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

č í m s p á c h a l

v bode 1. výrokovej časti
prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.e/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 1/2014 Z.z.,

v bode 2. výrokovej časti
prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 1/2014 Z.z.,

a súd ho preto

o d s u d z u j e :

Podľa § 156 ods.2 Trestného zákona vo vzťahu ku skutku pod bodom 1. s použitím § 42 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods.2,4, § 37 písm.h/ Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods.1 Trestného zákona súd výkon tohto trestu p o d m i e n e č n e odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods.2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods.4 písm.a/ Trestného zákona sa ukladá obžalovanému povinnosť úmyselne nepriblížiť sa k poškodenej lвете Katrenicsovej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia.

Podľa § 42 ods.2 Trestného zákona súd zároveň z r u š u j e výrok o treste rozsudku Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 1T158/2013, zo dňa 29.01.2014, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 2,5 roka. Súčasne sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

Podľa § 44 Trestného zákona vo vzťahu ku skutku pod bodom 2. súd u p ú š ť a od uloženia ďalšieho trestu, nakoľko uložený súhrnný trest vo vzťahu ku skutku pod bodom 1. v trvaní 30 mesiacov s podmiennečným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 36 mesiacov pokladá za dostatočným na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

Podľa § 73 ods.2 písm.b/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 73 ods.2 písm.d/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav tak ako je popísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení v zmysle § 257 Trestného poriadku o možnosti urobiť vyhlásenie o vine prehlásil, že sa necíti byť vinným zo spáchania trestnej činnosti kladenej mu obžalobou za vinu a odmietol vypovedať.

Súd v súlade s ustanovením § 258 ods.4 Trestného poriadku prečítal výpovede obžalovaného z prípravného konania.

Obžalovaný v prípravnom konaní, pokiaľ ide o skutok pod bodom 1. pripustil, že v kritické ráno bol vonku na dvore a močil, avšak F. tam nevidel, v žiadnom prípade sa naschvál neobnažil, ani pred ňou neonanoval. Pokiaľ F. tvrdí opak, tak iba preto, že viac rokov majú vzájomné nezhody. V súvislosti so skutkom pod bodom 2. vypovedal, že v kritický čas opravoval zámok na svojej bráne, oproti videl na dvore K. V., ako aj jej druhá V. V., avšak s nimi sa nerozprával, nehádal sa s nimi, teda popieral, že by z dvora svojho rodinného domu vulgárne nadával a vyhrážal sa zabitím K. V..

Vina obžalovaného ohľadne skutkov pod bodom 1. a 2. bola preukázaná predovšetkým výpovedami svedkov Y. F., jej manžela N. F., K. V., V. V. a svedkyne X. V..

Svedkyňa Y. F. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní rozhodne potvrdila, že v kritické ráno keď prišla z nočnej domov svojim motorovým vozidlom, zastala pred bránou, bránu otvorila a keď nasadla do auta a zapálila svetlá, videla obžalovaného na svojom dvore, ako si stiahol teplákové nohavice, pravou rukou si držal pohlavný úd a onanoval. Mohlo to trvať 1 až 1,5 minúty. Keď to videla, vystúpila z auta a išla do kotolne, kde bol jej manžel, bola z toho všetkého rozrušená.

Svedok N. F. vypovedal, že v kritické ráno bol v kotolni svojho domu zakúriť, kde prišla za ním manželka a povedala mu s plačom, že obžalovaný jej ukazoval vtáka. Na to vyšiel vonku zatvoriť bránu, obžalovaného už tam nevidel, počul len, že niečo vykrikoval.

Svedok R.. R. F., ktorý v kritické ráno bol v dome obžalovaného vypovedal, že registroval, že obžalovaný bol v kotolni, odkiaľ sa ozývalo, ako nakladal do pece. Do kotolne musel vojsť cez dvor, no nevie čo sa vonku na dvore udialo. On príchod Y. F., ktorá býva v susednom dome neregistroval.

Svedkyňa T. V., družka obžalovaného, vypovedala, že v kritické ráno registrovala, ako susedka otvárala bránu do dvora, upozornil ju na to obžalovaný a obžalovaný vtedy aj išiel vonku. No čo sa udialo vonku, to nevidela. Potvrdila však, že obžalovaný s Y. F. - švagrinou, ako aj svojim bratom N. F. majú viacročné spory.

Svedkyňa K. V. potvrdila, že kritického dňa obžalovaný jej vulgárne nadával a vyhrážal sa zabitím. Vzhľadom na doterajšie správanie sa obžalovaného, ktoré sa stupňuje, mala obavy, že vyhrážky môže uskutočniť. Tieto vyhrážky stupňuje od minulého roka, má obavu nielen o seba, ale aj o svoje deti. Priznala, že v poslednom období s obžalovaným nemajú dobré vzťahy.

Svedok V. V. taktiež potvrdil, že obžalovaný kritického dňa sa jeho družke vyhrážal zabitím, vulgárne jej nadával a vzhľadom na správanie sa obžalovaného v poslednom čase majú obavy, že vyhrážky aj uskutoční.

Aj svedkyňa X. V., bezprostredná susedka V., potvrdila, že obžalovaný v kritický deň K. V. vulgárne nadával a vyhrážal sa jej zabitím. Opakoval to viackrát.

Svedkovia K. J., ako aj Š. Y., ktorí v kritický deň mali byť vo dvore V., počas ich prítomnosti nepočuli nadávky a vyhrážky, no obžalovaného registrovali pred bránou do jeho dvora.

Z prečítaného znaleckého posudku znalcov z oboru psychiatrie MUDr. V. S. a MUDr. Y. C. vyplynulo, že obžalovaný je trestne zodpovedný, v čase spáchania skutkov netrpel duševnou chorobou ani poruchou v zmysle psychózy. Zistili však u neho syndróm závislosti na alkohole a organický psychosyndróm s poruchami koncentrácie, s prejavmi impulzivity, so zvýšenou pohotovosťou, afektívnym prejavom, s tendenciou k agresivite, s poruchami sociálnej adaptácie a asociálnymi sklonmi. Vzhľadom na zistený organický psychosyndróm, ktorý je prejavom terminálneho štádia alkoholizmu a má charakter trvalého poškodenia psychických funkcií, navrhli znalci nariadiť obžalovanému ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, za účelom tlmenia afektívnych prejavov. Znalci u obžalovaného tiež zistili nadmerný konzum alkoholu s plne rozvinutou závislosťou, ide o chronický alkoholizmus na úrovni IV. vývojovej fázy podľa Jellinekovej klasifikácie, preto by bolo na mieste indikované nariadenie ochranného protialkoholického liečenia, avšak vzhľadom k osobnostnej štruktúre obžalovaného, jeho negatívne postoj, protialkoholické liečenie nedoporučili, lebo by nesplnilo účel.

Z prečítaného znaleckého posudku MUDr. H. Z. - Š., znalkyne z odboru sexuológie vyplynulo, že obžalovaný netrpí sexuálnou deviáciou v pravom slova zmysle, jeho pôvodne pevne integrované sexuálne systémy sa vplyvom organického postihnutia mozgu (dôsledok dlhoročného nadmerného konzumu alkoholu) uvoľnili, pevne fixované zábrany sa oslabili, následkom čoho došlo k neprimeranému a nevhodnému sexuálnemu správaniu. Pobyt obžalovaného na slobode zo sexuologického hľadiska možno považovať za nebezpečný, navrhla obžalovanému uložiť ústavné ochranné sexuologické liečenie.

Z prečítanej zápisnice o previerke výpovede svedkyne Y. F. a fotodokumentácie na čl. 147-154 vyplynulo, že z miesta, kde udávala, že videla obžalovaného na dvore ako onanoval bolo na dvor obžalovaného vidieť.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k jednoznačnému záveru, že sa skutky stali tak, ako sú popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný konaním popísaným vo výrokovej časti pod bodom 1. naplnil všetky pojmové znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.e/ Trestného zákona, konaním popísaným pod bodom 2. naplnil všetky znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Trestného zákona.

V zmysle ustanovenia § 364 ods.1 písm.e/ Trestného zákona prečin výtržníctva spácha ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že vyvoláva verejné pohoršenie vykonávaním pohlavného styku alebo vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu alebo iných patologických sexuálnych praktík.

V zmysle tohto ustanovenia pod hrubou neslušnosťou sa rozumie závažnejšia neslušnosť, ktorá sa prieči pravidlám občianskeho spolunažívania a zásadám občianskej morálky. Miestom prístupným verejnosti sa rozumie každé miesto, na ktoré má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí a kde sa tiež spravidla zdržiava viac ľudí, takže hrubá neslušnosť alebo výtržnosť môžu postrehnúť viacerí ľudia, hoci v čase činu tam nemusia byť prítomní.

V danom prípade z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že obžalovaný kritického rána dňa 29.01.2014 na svojom dvore, do ktorého z ulice možno vidieť, sa obnažil a onanoval, čím vzbudil verejné pohoršenie u Y. F., čo nepochybne potvrdila táto svedkyňa. Súd vzhľadom na výpoveď N. F., ako aj svedkov R.. F. a T. V., ktorí pripustili, že v kritické ráno obžalovaný bol na dvore a pritom aj sám obžalovaný priznal, že na dvore aj močil, nemal dôvod pochybovať o hodnovernosti tvrdení tejto svedkyne. Nakoniec aj zo znaleckého posudku znalkyne z oboru sexuológie vyplynulo, že u obžalovaného vzhľadom na organické postihnutie mozgu v dôsledku dlhoročného nadmerného požívania alkoholu dochádza k neprimeranému a nevhodnému sexuálnemu správaniu. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd obranu obžalovaného, spočívajúcu v tom, že on sa neobnažoval, ani neonanoval vyhodnotil len ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Podľa ustanovenia § 360 ods.1 Trestného zákona prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví, alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

V zmysle tohto ustanovenia, vyhrážanie sa inou ťažkou ujmom musí byť svojou povahou a závažnosťou na úrovni vyhrážok smrťou alebo ťažkou ujmom na zdraví. Pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu a prihliadať aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje.

V danom prípade z výpovede svedkyne K. V., V. V. E. X. V., nepochybne vyplynulo, že obžalovaný sa vyhrážal K. V. zabitím, a táto mala vzhľadom aj na predchádzajúce správanie sa obžalovaného obavu, že tieto hrozby uskutoční. Súd nemal dôvod pochybovať o hodnovernosti tvrdení uvedených svedkov.

Aj v danom prípade súd obranu obžalovaného, spočívajúcu v tom, že v kritický deň sa nikomu nevyhrážal, hodnotil len ako účelovú, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Súd pri určení druhu a výmery trestu postupoval podľa zásad uvedených v § 34 a nasl. Trestného zákona.

Obžalovaný doposiaľ bol 7-krát súdne trestaný. Vo všetkých prípadoch pre úmyselnú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený dňa 29.01.2014 rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 1T/158/2013 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.e/ Trestného zákona, prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1,2 písm.a/ Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Trestného zákona. Bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 2,5 roka. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 14.02.2014. V roku 2007 bol odsúdený pre prečin poškodzovania cudzej veci. Bol mu uložený trest povinnej práce, ako aj uložené obmedzenie, spočívajúce v zákaze nadmerného požívania alkoholických nápojov, počas výkonu trestu povinnej práce. Trest povinnej práce vykonal 15.08.2007, hľadá sa na neho ako by nebol odsúdený. Podľa správy z miesta bydliska, v mieste bydliska, v mieste bydliska nepožíva dobrú povesť.

V posledných rokoch od obyvateľov obce boli podané viaceré sťažnosti na jeho správanie. Správanie sa obžalovaného na verejnosti je pre obyvateľov obce bývajúcich v blízkosti jeho rodinného domu neznesiteľné, nakoľko neustále rušil nočný klud hlasnou hudbou, vyhrážal sa susedom a vzbudzoval verejné pohoršenie. Obžalovaný v súvislosti s prejednávanou vecou od 07.02.2014 je vo výkone väzby. Podľa správy z Ústavu na výkon väzby v Košiciach, počas výkonu väzby sa správa slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenia vyplývajúceho z ústavného poriadku plní, režim dňa dodržiava. K príslušníkom a zamestnancom ústavu sa správa slušne. Agresívne prejavy zaznamenané neboli.

Obžalovaný skutok pod bodom 1. spáchal dňa 29.01.2014 v raňajších hodinách a tohto dňa bol rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. IT/158/2013 na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo v čase od 13.00 hod. do 14.55 hod. odsúdený pre vyššie uvedené prečiny. Vo vzťahu k tomuto odsúdeniu, keďže skutok pod bodom 1. spáchal skôr, ako vo veci 1T/158/2013 bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok, v zmysle ustanovenia § 42 ods.1 Trestného zákona prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 41 ods.1 Trestného zákona.).

Podľa ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. V zmysle citovaného ustanovenia súd nezistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona. V zmysle ustanovenia § 37 písm.h/ Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je spáchanie viacerých trestných činov.

Podľa ustanovenia § 38 ods.4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica, zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu. V danom v súvislosti so skutkom pod bodom 1. súd ukladal súhrnný trest v zmysle § 156 ods.2 Trestného zákona, kde je trestná sadzby od 1 až do 3 rokov. V zmysle § 38 ods.4 Trestného zákona, keďže prevažuje u obžalovaného pomer priťažujúcich okolností, súd ukladal trest v rozpätí od 2 do 3 rokov.

V zmysle ustanovenia § 34 ods.1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (účel trestu). Podľa ods.4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vychádzajúc z uvedených zásad s prihliadnutím aj na dobré správanie sa obžalovaného počas výkonu väzby, ale aj závery znaleckých posudkov, z ktorých vyplýva, že obžalovaný sa potrebuje predovšetkým liečiť, súd obžalovanému v súvislosti so skutkom pod bodom 1. uložil súhrnný trest odňatia slobody pri hornej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na dlhšiu skúšobnú dobu, spolu s uložením povinnosti, spočívajúcej v príkaze nepriblížiť sa úmyselne k K. V. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia. Mal za to, že takto uložený trest spolu s uložením ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou, ako aj sexuologického liečenia ústavnou formou, zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchaním podobnej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania podobnej trestnej činnosti.

Podľa ustanovenia § 42 ods.2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 1T/158/2013, zo dňa 29.01.2014, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2,5 roka, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením tohto výroku o treste stratili svoj podklad.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2. prichádza do úvahy uloženie samostatného trestu, no súd dospel k záveru, že uložený súhrnný trest za skutok pod bodom 1. je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a a preto podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia ďalšieho trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Rožňave do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

poškodený, ktorý uplatnil nároku na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je

poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.